

det større Beløb. Der er jo sat en meget vid Grændse, indenfor hvilken Amtsraadet kan bestemme Lønnen. Hvad nu Minoritetens Endringsforslag angaaer, maa jeg erklære mig enig med Udvalgets Majoritet. Jeg finder nemlig ogsaa, at om end dette Forslag kan være uskadeligt, er det dog rettest, at det ikke optages i Loven. Hvad angaaer mine Grunde for denne Mening, kan jeg ganske henholde mig til, hvad af den ærede Drdsfører er anført. Mod Indstillingen til § 2 kan jeg ikke have Noget at erindre. Forsaavidt det ærede Udvalg har indstillet, at § 3 skulde udgaae, skal jeg tillade mig at bemærke Følgende. Ved den første Bestemmelse i § 3 er nærmest sigtet til, at Sognefogderne paa flere Steder, og navnlig der, hvor der forhen har været kongeligt Fordegods og Rytterdistricter, have en vis bestemt Løn fra Domænevæsenet for at besørge adskillige Forretninger for Domæinerne. Efter Indstilling af vedkommende Amtsråd troede Ministeriet, at det var forsigtigt at optage en Bestemmelse om, at disse Indtægter skulde vedblive, og at Sognefogdernes Ret dertil ikke skulde berøres ved denne Lov. Jeg erkjender imidlertid, at denne Bestemmelse er overflødig; det følger nemlig af sig selv, at Sognefogderne for de Forretninger, de saaledes have for Domæinebestyrelsen udenfor dem, der efter Lovgivningen paahvile dem, maae være berettigede til en særlig Betaling. Der kan saaledes, som er udtalt af den ærede Drdsfører, aldeles ikke være sigtet til Andet end lovlige Indtægter. Forsaavidt den ærede Drdsfører har udtalt, at det paa enkelte Steder skulde være Tilfældet, at Sognefogderne havde Indtægter, der muligens maatte betegnes som ulovlige, saa er dette ikke Ministeriet bekendt. Blev Ministeriet gjort opmærksomt paa noget specielt og bestemt Tilfælde af denne Natur, vilde det ikke undlade at lade dette Forhold nærmere undersøge. Hvad den anden Bestemmelse i § 3 angaaer, hvorefter den særlige Lønning, som enkelte Steder findes, skulde vedblive, saa har jeg nærmere gjennemgaaet de enkelte Tilfælde, hvor saadan særlig Lønning finder Sted. Det er navnlig i Ribe Amt, — det er det eneste Sted, hvor der i Indberetningerne er blevet gjort opmærksom paa, at saadanne særlige Løn-

ninger finde Sted — og især paa Verne paa Bestyrelsen af Ribe Amt. Imidlertid er jeg kommen til den Overbevisning, at det ikke er nogen Nødvendighed, at en saadan særlig Lønningssmaaade vedbliver; der er Intet i disse Indberetninger, der tyder paa nogen saadan Nødvendighed, og det er ogsaa kun som en Formening antydet af den vedkommende Retsbeskjent, at det rettest vilde have sit Forblivende ved denne særlige Bestemmelse. Men naar der saaledes ikke er nogen Nødvendighed for, at denne særlige Lønningssmaaade vedbliver, maa jeg med Udvalget være enig i, at det er rettest, at den bortfalder, og jeg tiltræder ganske de Ytringer, som af Udvalget, og navnlig af den ærede Drdsfører i hans Foredrag idag, i saa Henseende ere udtalte. Jeg har altsaa Intet imod, at § 3 i det Hele udgaaer.

Naar Udvalget med Hensyn til § 5 har foreslaaet, at der i Begyndelsen af denne Paragraph skal optages den Bestemmelse, at ordentligvis skal ethvert Sogn udgjøre eet Sognefogderi, da er dette ganske Ministeriets Tante. Ministeriet er gaaet ud fra den Forsudsætning, at det vil være den almindelige Regel; men man har ikke troet, at det var nødvendigt udtrykkeligt at udtale det. Derimod har man troet, at der fra denne Regel kunde gjøres Undtagelse, enten saaledes, at flere Sogne kunde slaaes sammen, eller at et Sogn, naar det befandtes for stort til, at en enkelt Mand kunde bestyrelse Forretningerne deri, deelttes. Jeg kan derfor Intet have imod, at en saadan Bestemmelse, som af Udvalget er foreslaaet, optages i Begyndelsen af denne Paragraph. — Det har ogsaa været Ministeriets Mening, at Foreningen af Sognefogedbestillingen og Lægsmandsbestillingen skulde tage sin Begyndelse fra den Tid Loven træder i Kraft, og da dette tydeligere tilkjendegives paa den Maade, Udvalget foreslaaer, kan jeg heller ikke have Noget imod, at denne Forandring indføres. — Hvad den af Majoriteten foreslaaede nye Paragraph angaaer, da maa jeg bestemt erklære mig imod samme, og det ikke blot af Hensyn til Realiteten, men ogsaa til Formen. I Henseende til Formen finder jeg det høist uheldigt i et Lovforslag at optage en Bestemmelse, der ligger